

ชื่อวิทยานิพนธ์ : การศึกษาเปรียบเทียบคำสอนเรื่องกตัญญูในลัทธิขงจื้อ
กับในพระพุทธศาสนาที่มีต่อครอบครัว

ชื่อผู้วิจัย : พระมหาวชิรพงษ์ ปญญาวิโร (มะพารัมย์)

ปริญญา : พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (พระพุทธศาสนา)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

: พระมหาภุชฌะ ตรีโณ ป.ธ. ๓, พธ.บ., พธ.ม., Ph.D. (Phil.)

: ดร.สมิทธิพล เนตรนิมิตร ป.ธ. ๕, พ.ม., พธ.บ., พธ.ม., Ph.D.

: นายกฤต ศรียะอาจ ป.ธ. ๔, พธ.บ.(ปรัชญา), พธ.ม. (ปรัชญา)

วันสำเร็จการศึกษา : ๔ มีนาคม ๒๕๕๑

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเปรียบเทียบแนวคำสอนเรื่อง “เลี้ยว” ในลัทธิขงจื้อ และ “กตัญญู” ในทางพระพุทธศาสนา จากการศึกษาได้ข้อสรุปดังนี้

แนวคำสอนเรื่อง “เลี้ยว” และ “กตัญญู” มีลักษณะสอดคล้องกัน เป็นหลักธรรมที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ต่อมนุษย์ และมนุษย์ต่อสิ่งแวดล้อมทั้งทางกายภาพ และทางสังคม ซึ่งทุกฝ่ายต่างก็อิงอาศัยกัน อยู่ในฐานะมีบุญคุณต่อกัน และจะต้องแสดงออกเป็นการตอบแทนในลักษณะใดลักษณะหนึ่งตามสมควรแก่โอกาส และสถานะ แม้ในรายละเอียดจะมีการเน้นย้ำที่แตกต่างกันบ้าง แต่หลักการของคำสอนก็ยังสอดคล้องกัน

การประยุกต์ใช้ทางสังคม พบว่า ทั้ง “เลี้ยว” ในลัทธิขงจื้อ และ “กตัญญู” ในพระพุทธศาสนา ได้รับการประยุกต์ใช้ในสังคมมาตั้งแต่อดีต กระทั่งถึงปัจจุบัน คุณธรรมข้อนี้ได้กลายมาเป็น “เสาหลัก” ที่จะช่วยพยุง หรือค้ำชูสังคมให้เกิดสันติสุข เกิดความร่วมมือ ทั้งในสังคมจีน และสังคมไทย โดยเฉพาะในสังคมไทยปัจจุบัน หลักความกตัญญูที่มาพร้อมกับคนไทยเชื้อสายจีน และหลักความกตัญญูที่มาจากพระพุทธศาสนา ได้หล่อหลอมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จนไม่สามารถแยกออกจากกันได้